

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum requiratur in dispensatione voti superioris auctoritas? 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

directè abstinentia coitus per continentiam, vergit in periculum personæ. Sed si per accidens ex ea aliquod periculum personale accidat, potest aliter subueniri, scilicet per abstinentiam, vel alia corporalia remedia.

Ad quartum dicendum, quòd religiosus qui fit episcopus, sicut non absoluitur à voto continentia, ita nec à voto paupertatis: quia nihil debet habere tamquam proprium, sed sicut dispensator communium bonorum Ecclesie. Similiter etiam non absoluitur à voto obedientia, sed per accidens obedire non tenetur, si superiorem non habeat: sicut nec Abbas monasterii, qui tamen non est à voto obedientia absolutus.

Auctoritas verò Ecclesie, quæ in contrarium obijcitur, intelligenda est quantum ad hoc, quòd nec fecunditas carnis, nec aliquod corporale bonum, est comparandum bono continentia: quæ inter bona animæ computatur, ut Augustinus dicit * in lib. de sancta virginitate. Unde signanter dicitur, animæ continentis, non carnis continentis.

In lib. de
bono con-
tingal. c.
23. 7. pri.
som. 6. de
virg. c. 7.
c. 8.

481
Sup. a. 2.
ad 3. Et
4. d. 38. q.
1. a. 1. q.
1. ad 4. et
a. 4. q. 1.
co. c. ad
2. c. 9. 4.
per tot.

ar. 10. hu
ius q.

ARTIC. XII.

*Vtrum ad commutationem vel dispensationem voti
requiratur prælati auctoritas?*

Ad duodecimum sic proceditur. Videtur, quòd ad commutationem vel dispensationem voti non requiratur prælati auctoritas. Aliquis enim potest intrare religionem absque auctoritate alicuius superioris prælati. Sed per introitum religionis absoluitur homo à votis in seculo factis, etiam à voto terre sanctæ. Ergo voti commutatio vel dispensatio potest esse absque auctoritate superioris prælati.

¶ 2. Præterea, Dispensatio voti in hoc consistere videtur, quòd determinatur in quo casu votum non sit observandum. Sed si prælatus malè determinet, non videtur esse vouens absolutus à voto: quia nullus prælatus potest dispensare contra præceptum divinum de implendo voto, ut dictum est *. Similiter etiam si aliquis propria auctoritate rectè determinet in quo casu vo-

tum

tum non sit implendum, nõ videtur voto teneri: quia votum non obligat in casu in quo habet peiorem euentum, vt dictum est *. Ergo dispensatio voti non requirit auctoritatem alicuius prælati.

ar. 10. q. 2.

¶ 3 Præterea, Si dispensare in voto pertinet ad potestatem prælatorum, pari ratione pertinet ad omnes. Sed non pertinet ad omnes dispensare in quolibet voto. Ergo non pertinet ad potestatem prælatorum dispensatio voti.

SED contra, Sicut lex obligat ad aliquid faciendũ, ita & votum. Sed ad dispensandum in præcepto legis requiritur superioris auctoritas, vt supra dictum est *. Ergo pari ratione etiam in dispensatione voti.

ar. 10. q. 1. 2. q. 37

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est *, votũ est promissio Dei facta de aliquo quod fit Deo acceptũ. Quid sit autem in aliqua promissione acceptum ei cui promittitur, ex eius pendet arbitrio.

ar. 4. q. 1. q. 2. huius q.

Prælati autem in Ecclesia gerit vicem Dei: & ideo in cõmutatione vel dispensatione votorum, requiritur prælati auctoritas, qui in persona Dei determinat quid sit Deo acceptũ: secundum illud 2. ad Cor. 2. Nam & ego quod donavi, si quid donavi, propter vos in persona Christi. Et signanter dicit propter vos: quia omnis dispensatio petita à prælato, debet fieri ad honorem Christi, in cuius persona dispensat; vel ad utilitatem Ecclesiæ, quæ est eius corpus.

Ad primum ergo dicendum, quod omnia alia vota sunt quorundam particularium operum: sed per religionem homo totam vitam suam Dei obsequio deputat. Particulare autem in vniuersali includitur. Et ideo decretalis dicit, quod reus voti fracti non habetur qui temporale obsequium in perpetuam religionis obseruantiam commutat. Nec tamen religionem ingrediens tenetur implere vota vel ieiuniorum, vel orationum, vel aliorum huiusmodi, quæ existens in seculo fecit: quia religionem ingrediens moritur priori vitæ. Et etiam singulares obseruantie religioni non competunt, & religionis onus satis homi-

mi-

minem onerat, vt alia superaddere non oporteat.

et. 8. hu.
ius 9.

Ad secundum dicendum, quod quidam dixerunt, quod idem prelati possunt in votis pro libito dispensare: quia in quolibet voto includitur conditionaliter voluntas prelati superioris: sicut supra dictum est*, quod in votis subditorum, puta serui vel filij, intelligitur conditio, Si placuerit patri vel domino, vel si non renitatur. Et sic subditus absque omni remorsu conscientie posset votum pretermittere, quandoque sibi a prelato diceretur. Sed predicta positio falso innititur: quia cum potestas prelati spiritualis, qui non est dominus, sed dispensator, in edificationem sit data, & non in destructionem, vt patet 2. ad Cor. 10. sicut prelati non potest imperare ea que secundum se Deo displicent, scilicet peccata: ita non potest prohibere ea que secundum se Deo placent, scilicet virtutis opera. Et idem absolute potest homo ea vouere. Ad prelatum tamen pertinet diiudicare quid sit magis virtuosum, & Deo magis acceptum. Et idem in manifestis dispensatio prelati non excusaret a culpa: puta si prelati dispensaret cum aliquo super voto de ingressu religionis, nulla apparenti causa obstante. Si autem esset causa apparens, per quam saltem in dubium verteretur, posset stare iudicio prelati dispensantis vel commutantis: non tamen iudicio proprio, quia ipse non gerit vicem Dei, nisi forte in casu in quo id quod vouit, esset manifeste illicitum, & non posset opportunè ad superiorem recurrere.

Ad tertium dicendum, quod quia summus Pontifex gerit plenarie vicem Christi in tota Ecclesia, ipse habet plenitudinem potestatis dispensandi in omnibus dispensabilibus votis. Alijs autem inferioribus prelati committitur dispensatio in votis que communiter fiunt, & indigent frequenti dispensatione, vt habeant de facili homines ad quem recurrant: sicut sunt vota peregrinationum & ieiuniorum, & aliorum huiusmodi. Vota vero maiora, puta continentie, & peregrinationis terre sancte, reseruantur summo Pontifici.